

Վահան Տերյան

Վեշեալավ Իվանովին

Վարդավառի վարդերը վառ
Երգող երգչիդ երգվում են ես.
Չըկար երկրիս նրման պարտեզ
Եվ նա ավե՛ր, չարին ավա՛ր...
Սրտի երգիչ, դու բոցավառ
Լուսն երգով ասա հրկեզ
Արդյոք «հարյա՛վ» պիտի երգես
Վառված ու որք երկրիս համար:

Ինչպես կարկուտն արտն անարատ
Վայր է թափում, այնպես առատ,
Այնպես անգութ երկրում իմ որք,
Նայիր թափված քանի կորյուն
Որքա՛ն, որքա՛ն, որքա՛ն արյուն
Վերքեր-վարդեր արնոտ ու բորբ...